spectru-n formare

sîngele-n mine ia foc
cu-atît mai ciudat
cu cît dogorind se-ncălzeşte
pe sine
păstrîndu-şî rigid greutatea

Hidrele spectru al iernii
a început să-mi albească ochii
o primă privire s-a şi izbit de pămînt
în cercuri mărite-nghcţînd

cineva priveşte intens
cele din urmă fructe
şi cum încet le doboară
poţi să-1 gîndeţti cu mult mai uşor

dar soarele tot adunat
în tainice-adîncuri de oase
ne va fi deajuns
pentru marca călătorie ce-ncepe

cine-şi trăieşte făptura
mai repede
cu-adevărat mai repede
singur va-nvinge